

Comunicare a Confederației Elvețiene către Comisia Europeană în conformitate cu dispozițiile articolului 37 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen)

(2009/C 3/06)

I. Articolul 4 alineatul (3) — Sancțiuni în caz de trecere neautorizată a frontierelor externe prin alte locuri decât pe la punctele de trecere a frontierei sau în afara programului de funcționare stabilit

În conformitate cu articolul 37, coroborat cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), Confederația Elvețiană comunică faptul că orice resortisant străin care intră pe teritoriul Elveției sau părăsește teritoriul Elveției fără să treacă printr-un punct de frontieră autorizat este sancționat cu o pedeapsă privativă de libertate de cel mult un an sau cu o pedeapsă pecuniară [articolul 115 alineatul (1) litera (d) din legea federală privind străinii, LEtr; RS 142.20]. În cazul executării imediate a returnării sau a expulzării, judecătorul poate renunța la urmărirea resortisantului străin [articolul 115 alineatul (4) LEtr].

Articolul 115 LEtr se citește după cum urmează:

„Intrarea, ieșirea și șederea ilegale, desfășurarea unei activități cu caracter lucrativ fără autorizație

- (1) Se sancționează cu o pedeapsă privativă de libertate de cel mult un an sau cu o pedeapsă pecuniară orice persoană care:
 - (a) contravine dispozițiilor privind intrarea pe teritoriul Elveției (articolul 5);
 - (b) are ilegal reședința pe teritoriul Elveției, în special după expirarea perioadei de ședere care nu este supusă autorizării sau șederii autorizate;
 - (c) desfășoară o activitate cu caracter lucrativ fără autorizație;
 - (d) intră pe teritoriul Elveției sau părăsește teritoriul Elveției fără să treacă printr-un punct de frontieră autorizat (articolul 7).
- (2) Aceeași sancțiune este aplicabilă în cazul în care străinul, după ce a ieșit de pe teritoriul Elveției sau din zona de tranzit a unui aeroport elvețian, intră sau încearcă să intre pe teritoriul național al unui alt stat, încălcând dispozițiile cu privire la intrarea în țară care se aplică în statul respectiv.
- (3) Fapta se pedepsește cu amendă, dacă autorul acesteia acționează din neglijență.
- (4) În cazul executării imediate a returnării sau a expulzării, judecătorul poate renunța la urmărirea străinului care a ieșit sau a intrat ilegal pe teritoriul Elveției, la trimiterea în judecată sau la pedepsirea acestuia.”

II. Articolul 21 litera (c) — Posibilitatea unui stat membru de a prevedea în legislația sa internă obligația de a deține și de a purta permise și alte documente

În conformitate cu articolul 37, coroborat cu articolul 21 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), Confederația Elvețiană informează că, în conformitate cu legislația elvețiană, nu există nicio obligație pentru resortisanții străini să dețină și să poarte permise și alte documente.

III. Articolul 21 litera (d) — Obligația resortisanților țărilor terțe de a-și semnala prezența pe teritoriul unui stat membru

În conformitate cu articolul 37, coroborat cu articolul 21 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), Confederația Elvețiană informează că, în principiu, resortisanții străini au obligația de a-și semnala prezența pe teritoriul elvețian, în conformitate cu articolele 10 și 17 din legea federală privind străinii, din 16 decembrie 2005 (LEtr; RS 142.20). Sunt scutite de această obligație următoarele categorii de persoane:

— resortisanții străini care nu desfășoară o activitate cu caracter lucrativ și a căror ședere în Elveția nu depășește 3 luni. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 16 din legea federală privind străinii, gazdele care le asigură cazarea în scop lucrativ trebuie să informeze autoritatea cantonală competentă cu privire la aceștia,

- resortisanții străini care prestează servicii transfrontaliere sau care desfășoară o activitate cu caracter lucrativ în Elveția la cererea unui angajator străin, cu condiția ca aceștia să își desfășoare activitatea timp de mai puțin de opt zile pe an calendaristic (articolul 14 din legea federală privind străinii și articolul 14 din ordonanța cu privire la admiterea, șederea și desfășurarea unei activități cu caracter lucrativ, OASA; RS 142.201). Cu toate acestea, în următoarele sectoare există obligația de a obține o autorizație și de a se anunța prezența: construcții, construcții civile și finisaje, restaurante, hoteluri și curățenie industrială sau casnică, supraveghere și securitate, comerț itinerant și industria sexului.

Referitor la articolul 21 litera (d) din Codul Frontierelor Schengen, legislația națională prevede următoarele:

Legea federală privind străinii (LEtr) din 16 decembrie 2005; RS 142.20

„CAPITOLUL 4

Autorizație și declarație

Articolul 10

Autorizație în cazul șederii fără desfășurarea unei activități cu caracter lucrativ

- (1) Pentru o ședere de cel mult trei luni, fără desfășurarea unei activități cu caracter lucrativ, un străin nu are nevoie de autorizație, cu excepția cazului în care viza indică o perioadă mai scurtă.
- (2) Străinii care intenționează să rezideze o perioadă mai îndelungată, fără desfășurarea unei activități cu caracter lucrativ, trebuie să fie titulari ai unei autorizații. Aceștia trebuie să solicite autorizația autorității competente din locul de ședere preconizat, anterior intrării pe teritoriul Elveției. Se aplică articolul 17 alineatul (2).

Articolul 11

Autorizație în cazul șederii cu desfășurarea unei activități cu caracter lucrativ

- (1) Toți străinii care intenționează să desfășoare în Elveția o activitate cu caracter lucrativ trebuie să fie titulari ai unei autorizații, indiferent de durata șederii lor. Aceștia trebuie să solicite autorizația autorității competente de la locul de muncă preconizat.
- (2) Se consideră activitate cu caracter lucrativ orice activitate salarială sau independentă în urma căreia se obține în mod normal un câștig, chiar dacă aceasta este desfășurată gratuit.
- (3) În cazul unei activități salariale, cererea de obținere a unei autorizații este depusă de angajator.

Articolul 12

Obligația declarării sosirii

- (1) Orice străin căruia îi revine obligația de a obține o autorizație de scurtă durată, de ședere sau de stabilire trebuie să își declare sosirea autorității competente de la locul său de ședere sau de muncă în Elveția, înainte de încheierea perioadei de ședere care nu este supusă autorizării sau înainte de începerea activității cu caracter lucrativ.
- (2) Acesta are obligația să își declare sosirea autorității competente de la noul loc de ședere, în cazul în care se mută în alt canton sau în altă comună.
- (3) Consiliul federal stabilește termenul în care trebuie să fie declarată sosirea.

Articolul 13

Procedurile de autorizare și declararea sosirii

- (1) În momentul declarării sosirii, orice străin trebuie să prezinte un document de identitate valabil. Consiliul federal stabilește excepțiile și documentele de identitate recunoscute.
- (2) Autoritatea competentă poate solicita prezentarea unui extras din cazierul judiciar din țara de origine sau de proveniență sau alte documente necesare procedurii.

(3) Străinul nu este autorizat să își declare sosirea decât în momentul în care este în posesia tuturor documentelor solicitate de autoritatea competentă pentru acordarea autorizației.

Articolul 14

Derogări

Consiliul federal poate stabili dispoziții mai favorabile cu privire la obligația de a obține o autorizație sau de a declara sosirea, în special în vederea facilitării serviciilor transfrontaliere temporare.

Articolul 15

Obligația declarării plecării

Orice străin care este titularul unei autorizații trebuie să își declare plecarea de pe teritoriul Elveției sau plecarea în alt canton sau în altă comună autorității competente din locul său de ședere.

Articolul 16

Obligația celui care asigură cazarea

Persoana care găzduiește un străin în scopul desfășurării unei activități cu caracter lucrativ trebuie să declare acest lucru autorității cantonale competente.

Articolul 17

Reglementarea șederii în așteptarea unei decizii

(1) Străinul care a intrat legal pe teritoriul Elveției pentru o ședere temporară și care depune ulterior o cerere pentru un permis de lungă ședere, trebui să aștepte decizia în afara teritoriului elvețian.

(2) Autoritatea cantonală competentă poate să autorizeze străinul să rezideze pe teritoriul Elveției pe durata procedurii, în cazul în care condițiile de admitere sunt în mod evident îndeplinite.”

Ordonanța cu privire la admiterea, șederea și desfășurarea unei activități cu caracter lucrativ (OASA) din 24 octombrie 2007; RS 142.201

„Articolul 14

Activitate transfrontalieră cu caracter lucrativ care nu depășește opt zile

(1) Străinii care prestează servicii transfrontaliere (articolul 3) sau care desfășoară o activitate cu caracter lucrativ în Elveția la cererea unui angajator străin, trebuie să fie titularii unei autorizații, în cazul în care desfășoară activitatea respectivă timp de mai mult de opt zile pe an calendaristic.

(2) În cazul în care activitatea durează mai mult decât se prevăzuse inițial, trebuie dată o declarație înainte de expirarea termenului de opt zile. După ce declarația a fost făcută, activitatea cu caracter lucrativ poate fi desfășurată în continuare până la acordarea autorizației, cu condiția ca autoritatea competentă să nu ia o altă decizie.

(3) Străinii trebuie să dețină o autorizație indiferent de durata șederii lor, în cazul în care desfășoară o activitate transfrontalieră cu caracter lucrativ în unul din următoarele sectoare:

- (a) construcții, construcții civile și finisaje;
 - (b) restaurante, hoteluri și curățenie industrială sau casnică;
 - (c) supraveghere și securitate;
 - (d) comerț itinerant în sensul articolului 2 alineatul (1) literele (a) și (b) din legea federală din 23 martie 2001 privind comerțul itinerant;
 - (e) industria sexului.”
-